

DE VREEMDELINGEN HERBERGEN

Een regenachtige grijze dag op het einde van april. Toch was de sfeer op Linkeroever te Antwerpen uitgelaten. De *Ten Miles* van Antwerpen waren in volle gang, lopers en supporters lieten zich niet tegenhouden door het regenachtige weer. Er deden meer dan dertigduizend lopers mee, en dat vraagt om een goed uitgewerkt logistiek plan en ook om vele vrijwilligers. En die vrijwilligers waren er! Verschillende groepen uit de jeugdbeweging, oudere mensen, verenigingsmensen en ook veel mensen uit het Oekraïense nooddorp waren met grote getale aanwezig om de tassen in bewaring te nemen. Met goesting, met Oekraïense muziek, vlaggen en blije gezichten stonden ze daar de hele dag hard te werken. De oorlog was in hun gedachten wellicht niet ver, maar deze dag maakten ze deel uit van Antwerpen, van een groot volksfeest voor en door Antwerpenaren.

En dat gebeurt er wanneer we vreemdelingen fatsoenlijk herbergen: ze gaan deel uitmaken van onze gemeenschap. Er ontstaat een waardevolle wederkerigheid. Er ontstaat synergie, wederzijdse interesse. Door mensen veiligheid en voor zover mogelijk standvastigheid te geven, en een gevoel van welkom, komen talenten bovendien, en ook de zin om die talenten in te zetten. Zin om op wat voor manier dan ook een positieve bijdrage te leveren, een meerwaarde te zijn.

Vreemdelingen herbergen is niet enkel geven, er komt veel voor terug!

Misschien vinden we het minder moeilijk om Oekraïense mensen op te vangen: de oorlog is zeer zichtbaar in de media, de mensen zijn Europees, net als wij. Moeilijker hebben we het doorgaans met mensen van Afrika of uit het Midden-Oosten. We hebben niet echt inzicht in de problematieken waar zij mee te maken hebben. Problematieken die al lang aanslepen en waar maar geen oplossing voorhanden lijkt te zijn. Daarbij komt nog de andere cultuur, vaak ook een andere religie. Asielprocedures die vaak ingewikkeld en moeizaam verlopen. Zorgen we evengoed voor deze mensen? Regelmatig komen er beelden voorbij dat er asielzoekers niet terecht kunnen in de opvang, buiten moeten slapen of in kraakpanden. Deze mensen hebben niet de nodige veiligheid, zijn aan het overleven. Zij kunnen pas een bijdrage aan de samenleving geven op het moment dat er sprake is van veiligheid en stabiliteit. Maar tegen die tijd dat het zover is, willen wij hen die kans dan nog geven of hebben we ons oordeel al klaar? Vragen die we ons keer op keer moeten durven stellen.

Of het nu een Oekraïense vrijwilliger is, of een mens zonder geldige verblijfsdocumenten, keer op keer hebben we te maken met een mens die ons veel te zeggen heeft. Een mens die van waarde is en talenten heeft. Een mens waarin we Christus kunnen vinden. Ook al is het moeilijk om naast die ander te gaan staan. De ander met zijn andere taal, cultuur, religie, de ander met zijn lijdensverhaal van oorlog, geweld en onderdrukking. De ander die ontheemd is, nergens thuis. Snakkend naar een veilige rustige plaats. Kunnen en willen we voor die ander een veilige haven zijn? Tijdelijk of voor langere tijd? Ik denk dat we het iedere dag opnieuw moeten durven proberen! En ja, het is moeilijk, want het confronteert ons met lijden en ellende, maar evengoed ook met de veerkracht en de wil om er samen het beste van te maken!

Graag geef ik nog de prachtige tekst van Huub Oosterhuis mee:

Wonen overal

Wonen overal nergens thuis
aarde mijn aarde mijn moedershuis
vallende sterren de schim van de maan
mensen die opstaan en leven gaan
mensen veel geluk.

Wonen overal even thuis
handel en wandel en huis na huis
loven en bieden op waarheid en waan
wagen en winnen en verder gaan
mensen veel geluk

Wonen overal even thuis
aarde mijn hemel mijn vadershuis
stijgende sterren de lach van de maan
mensen die dromend een stem verstaan
mensen veel geluk.

*Saskia van den Kieboom
Stafmedewerker gezinspastoraal*

Wanneer was ik een vreemdeling? Of ben ik bereid mee te werken aan een samenleving die gastvrij is voor vreemdelingen? En waartoe inspireert Gods goede Geest mij in deze Paastijd? Je mag het ons altijd laten weten via [dit e-mailadres](#).

Wees ook van harte welkom op de Paasbezinning over de acht werken van barmhartigheid in de H. Damiaankerk; meer informatie hierover vind je [hier](#).